

Titel: Fjerde Afsnit.

Citation: "Fjerde Afsnit.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e29039/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 208.

Ved sidste Punktum i første Stykke er kun udtrykt, at Gyldigheden af det i Retsmødet foretagne ikke kan angribes under Henvisning til, at Anklabelsen af Sigtede ikke har været, som den burde være, naar Sigtede dog faktisk er mødt. Udbliiver Sigtede, maa Retten afgøre, om Mødet skal udskydes, til han kan bringes til Stede, eller ej; hvor der er Tale om en anticiperet Bevisførelse af saadan Art, at Sigtedes Nærværelse maa anses fornøden, bør Udsættelse dog altid finde Sted, hvis saadant blot er muligt, jfr. Paragraffens sidste Stykke sammenholdt med § 207, sidste Stykke. Tilfidsættelse af Reglen om Forhvarerens Afgang til, førend en anticiperet Bevisførelse finder Sted, at blive bekendt med Sagens Dokumenter, maa efter Omstændighederne kunne have samme Følger, som ovenfor ved § 207, sidste Stykke, omtalt med Hensyn til Sigtedes Af-tilstedeværelse.

§ 210.

Den Omstændighed, at Afhørelsen sker ved Dommeren, betyder, at der ikke er nogen absolut Nødvendighed for, at Raatalemyndigheden er repræsenteret i det paagældende Retsmøde, forudat at Dommeren forud er i Besiddelse af Oplysning om, hvad den Paagældende skal spørges om. Om Nødvendigheden af Sigtedes Tilstedeværelse, jfr. § 207, sidste Stykke.

Den udtrykkelige Begrænsning af Afgangten til gentagen Afhørelse af Sigtede, som det tidligere Forslags § 237 indeholdt, er udeladt som upraktisk og i Virkeligheden kun givende en illusorisk Garanti. Sigtede er tilstrækkelig beskattet ved sin Ret til paa ethvert Punkt at vægre sig ved at svare. Paa den anden Side er indsat en Bestemmelse om Ret for Forhvareren til ved anticiperet Bevisførelse at begære yderligere Spørgsmaal stillede.

§ 211.

Naar der i 1ste Stykke er indsat en Bestemmelse om, at Forundersøgelsen standses, naar Retten finder, at Lovens Betingelser for dens Virksomhed ikke ere til Stede, er dette en ligefrem Konsekvens af Reglen i § 203. Hvad enten Retten straks er paa det rene med eller først senere bliver klar over, at en af de nævnte Betingelser mangler, maa deri ligge en Hindring for Forundersøgelsen. — Med 1ste Stykke jernføres § 353. — Med sidste Stykkes sidste Punktum sammenholdes § 215, 2det Stykke.

§ 214.

Med Hensyn til Reglen i 1ste Stykke, bemærkes, at den i det tidligere Forslag gjorte Begrænsning — at Forundersøgelsen ikke maa sluttes for en enkelt Forbrydelse, naar nogen af de Forbrydere, hvis Undersøgelse ikke er moden til Slutning, antages at medføre en strengere Strafart — er udeladt som upraktisk. Thi vel bør Dommeren blandt andet tage dette Hensyn i Betragtning, men optages det i Form af et ubetinget Raabud, kan det føre til, at de mindre og flere Sager maa henstaa i Raaneber efter f. Eks. et fraværende Hovedvidne i en større Sag, der maatte tilfidsættes til et senere Tidspunkt.

§ 215.

Den i det tidligere Forslag satte 14 Dages Frist for Indlevering af Anklagekrift er opgivet som altsor kategorisk. Til Genæld er indsat den tidligere omtalte Regel om, at Undersøgelisdommeren, hvor Sigtede er fængslet, skal fastsætte en Frist for Fængslingens Varighed, jfr. hermed § 211, in fine.

Fjerde Afsnit.

Tiltale og Domsforhandling ved Landsret.

Kapitel XXI.

Nærværende Kapitel indeholder i forført og simplificeret Form Regler, hvis Bestemmelse i det hele svarer til, hvad der i det tidligere Forslag søgtes opnaaet ved Reglerne i dets 4de Afsnit, Kapitel I og II, dog med den Hovedforskel, at nærværende Udsættelse ikke har optaget det tidligere Forslags særlige „Døvnings“-Stadium.

Efter det tidligere Forslag skulde Retten (eller i alt Fald dennes Formand), forinden Anklagekriftet kunde forlyndes Tiltalte, underlæse Sagens Formalia en foreløbig Prøvelse; naar efter denne Prøvelse Anklagekriftet var forlyndt, skulde der bestemmes en Frist, i Løbet af hvilken Tiltalte bl. a. kunde fremkomme med Indsigelser, gaende ud paa, enten at formelle Mangler hindrede Sagens videre Fremme, eller at det foreliggende Bevismateriale ikke frembød tilstrækkeligt Grundlag for Anklagens Henvisning til Domsforhandling. Naar endelig